

Klassieke Feëverhale

Die Klein Prins

Zondag Lank Gelede

Daar was eens 'n Klein Prins wat alleen op 'n klein
asteroïde genaamd B-612 gewoon het.

Hy het geglo dat hy vir sy planeet moes sorg. So, hy het altyd sy drie vulkane skoon gemaak en die kremetart bome gesny wat in die geheim onder gronds gegroei het en die planeet in stukke kon verdeel het.

Op 'n dag het 'n saad geheimsinnig gegroei en in 'n blom verander. "Jy is so mooi!" hy het gesê. "Ek gaan jou nat maak en jou in die nag met hierdie glas bol beskerm!" Die Klein Prinsie het besluit om haar Roos te noem.

Hy was baie lief vir haar en Roos was lief vir haar Klein Prins. Hulle was heeldyd saam, maar omdat Roos voortdurend die Klein Prins se aandag geëis het, het hy begin twyfel oor haar gevoelens vir hom.

Die Klein Prinsie het besluit dis tyd dat hy nuwe vriende maak. So, hy het op 'n reis om die heelal gegaan en die Roos agter gelaat.

Op die eerste planeet het die Klein Prins 'n Koning gevind wat vir baie jare op sy eie daar gewoon het. Toe hy die Klein Prins sien, het hy opgewonde gesê: "Goed, nou het ek iemand om oor te regeer!"

So het die Koning begin om hom rond te beveel en hom sy onderdaan genoem. Maar die Klein Prins was nie gewoond daaraan om bevele van enigiemand te neem nie! Vriende gee in elk geval nie bevele nie! So hy het besluit om te vertrek.

Die Klein Prins het sy reis voort gesit en op die volgende planeet het hy 'n man gekry, wat baie goed geklee was. Die ydele man het vir die Klein Prins gesê: "O, nou het ek iemand om my te bewonder!" Die man het allerhande klere aangetrek en verwag dat die Klein Prins altyd vir hom sou vertel hoe goed hy gelyk het.

Maar na 'n ruk het Klein Prins gedink "Vriendskap moet nie net op komplimente gebaseer word nie!" En so het hy vertrek.

Op die volgende planeet het Klein Prins 'n ou man met baie boeke om hom gekry. "Waaroor gaan al daardie boeke?" het Klein Prins gevra.

"Ek is 'n geograaf!" het die ou man gesê. "So, ek skryf oor die riviere, die berge en die woestyne. Vertel my van jou planeet sodat ek daarvoor kan skryf!"

Klein Prins het begin praat oor homself, die vulkane, die kremetart bome en natuurlik oor sy Roos. "Hoe wonderlik!" het die Geograaf gesê.

“Maar ek kan net skryf oor die dinge wat vir ewig hou. So, ek kan nie oor jou en jou Roos skryf nie.”

Die Klein Prins het nog nooit gedink dat hy of sy Roos nie vir ewig was nie en hy het hartseer gevoel. Die Geograaf het geen belangstelling in hom gehad nie, en vriende het belangstelling.

So het hy vertrek en na 'n planeet genaamd Aarde gereis.

Op aarde het Klein Prins 'n jakkals ontmoet en het haar gevra: "Kan ons vriende wees?" "Net as jy my mak maak!" het die jakkals geantwoord.

Die Klein Prins was nuuskierig. "Wat beteken mak maak?" het hy gevra. "Dit beteken om bande te vestig, om 'n band te skep," het die jakkals gesê. "Anders is jy vir my net 'n seun soos duisende ander seuns en ek het jou nie nodig nie. En jy het my ook nie nodig nie, want ek is net soos enige ander jakkals."

"Ek begin verstaan," het die Klein Prins gesê. "Daar is 'n blom. Ek dink sy het my mak gemaak. Ek mis haar baie!"

So, het die Klein Prins besef dat al was sy blom so trots en temperamenteel, was sy uniek aan hom en 'n ware vriend.

"My Roos het my nodig!" hy het gedink.

Hy het dus besluit om terug te gaan. Terug na sy vulkane en na sy kremetart bome.

Toe die Klein Prins haar sien, het hy sy pragtige Roos omhels en gesê: "Ek is verantwoordelik vir jou en ek sal vir altyd by jou wees!"

Die Einde

